

இனம்

இனம் இனத்தைச் சேரும்

ISSN : 2455 - 0531

Mail Id: inameditor@gmail.com

editor@inamtamil.com

பன்னாட்டு இணையத் தமிழியல் ஆய்வு
International E-Journal of Tamil Studies

UAN:TN03D0061112

இலக்கணம், இலக்கியம், கலை, பண்பாடு, அறிவியல், கணினிசார் ஆய்வை இனங்காண!

மலர்:4 இதழ்:16 பிப்ரவரி 2019

Vol.4 Issue :16 February 2019

**ப.சு.மூவேந்தன்
ஆ.சந்திரன்
ஆ.அருணாசலம்
ச.கண்ணதாசன்**

**ஜெஸின் பிரான்சிஸ் - ம.பிரேமா - ஆ.ஓர்ம்
பா.ஈஸ்வரன்
மூ.பாலசுப்பிரமணியன்
மா.கிரா.கிராஜ்குமார்**

**ஆ.ஈஸ்வரன்
வி.வசந்தா
சே.முனியசாமி
அ.அனேஜா**

இனம்

பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ்
An Internationally Refereed e_ Journal of
Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முன்ஸ்மூர்த்தி

தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்

பிசப் ஹிப்ர் கல்லூரி, திருச்சி - 17.

முனைவர் த.சத்தியராஜ்

தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்

இந்துஸ்தான் கலை அறிவியல் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர் - 28.

ஆலோசனைக் குழு

முனைவர் செ.வை.சண்முகம் (சிதம்பரம்)
முனைவர் சு.இராசாராம் (நாகர்கோவில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராசு (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.லீவலுச்சாமி (சேலம்)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் இரா.குணசீலன் (திருச்செங்கோடு)
முனைவர் இரா.இராஜா (திருச்சி)
முனைவர் சி.இரவிசங்கர் (மதுரை)
முனைவர் ப.சிவமாருதி (நாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய ராஜேஸ்வரி (தஞ்சாவூர்)
திரு சு.புத்தந்தராசா (ஆஸ்திரேலியா)

இதழாக்கமும் வெளியீடும்

முனைவர் த.சத்தியராஜ்
கோயமுத்தூர்

உள்ளே ...

தமிழ்ச் செவ்வியல்

பாலைக்கலி : காட்சியும் கருத்தாக்க உத்திகளும்
Pālaikkali: Kāṭciyum karuttākka uttikalum

முனைவர் ப.ச.மூவேந்தன் / Dr.P.S.Moovendan | 4

சங்கப் பாடல்களில் கூற்றும் கதைசொல்லியின் குரலும்
sanga padalkalil kootrum kathaicholliyin kuralum
(Narrator voice)

முனைவர் ஆ.சந்திரன் / Dr.A.Chandran | 12

முல்லைப்பாட்டில் இனவரைவியல் பதிவுகளும் ஆயர்
பண்பாட்டு மரபுகளும்
Ethnography records and pastoral cultural traditions in
Mullaippattu

முனைவர் ஆ.அருணாசலம் / Dr.A.Arunachalam | 19

அகநானூற்றில் குறிஞ்சி Akanānūṟil kuṟiñci
முனைவர் ம.பிரேமா / Dr.M.Prema - முனைவர் ஜெஸின்
பிரான்ஸிஸ் / Dr.Jesin Frances - முனைவர் ஆ.ஷர்மி /

Dr.A.sharmi | 27

காப்பிய இலக்கியம்

சிலப்பதிகார ஆய்ச்சியர் குரவையில் ஆழ்மன உணர்வுகள்
Subconscious feelings of "Aachiyar Kuravai" in
Silappathikaram

முனைவர் ச.கண்ணதாசன் / Dr.S.Kannadasan | 33

சிலம்பில் மதுரை Silampil maturai

முனைவர் ஜெஸின் பிரான்ஸிஸ் / Dr.Jesin Frances - முனைவர்

ம.பிரேமா / Dr.M.Prema - முனைவர் ஆ.ஷர்மி / Dr.A.sharmi | 39

தற்கால இலக்கியம்

யொன்னீலனின் 'தேடல்' நாவல் - பன்முகப் பார்வை
Thedal Navalum Panmugap Parvaiyum

முனைவர் பா.ஈஸ்வரன் / Dr.P.Eswaran | 45

யொய்க்கால் குதிரை நாவலில் அங்கத உத்திகள்
The trick in the Poikkal Kuthirai

முனைவர் மூ.பாலசுப்பிரமணியன் / Dr.M.Balasubrahmanian | 52

...

சு.தமிழ்ச்செல்வியின் 'கீதாரி' நாவலில் தகுபுணர்ச்சிக்
கோட்பாடு
The theoretical theory in 'Geetari' novel by
Thamizhaldevi

முனைவர் அ.மரிய செபஸ்தியான் / Dr.A.Maria Sebasten | 62

பாரதிதாசன் படைப்புகளில் பெண்ணுரிமைக்
கதாபாத்திரங்கள் - ஒரு பார்வை
Feminist characters in Bharathidasan creation - a vision

மா.இரா.இராஜ்குமார் / M.R.Rajkumar | 65

தமிழவனின் ஆழப்பாலை போல : தீவிர கதைத்தேர்வும்
ஜனரஞ்சகக் கதைபோக்கும்
Tamilavanin āṭippāvai pōla:
Tivira kataittērvum janarāñcakak kataipōkkum

ஆ.ஈஸ்வரன் / A.Eswaran | 71

வரலாறு - சமூகவியல் - புவியியல் - கல்வியியல்

அதிக கல்வித் தகமை உடையவர்கள் அதிகளவு
சம்பாதிக்கக் கூடியவர்கள் - பொருளியல் நோக்கு
Those with higher education are highly earned -
economical orientation

வினாயகமூர்த்தி - வசந்தா | 75

முதுகுளத்தாரார் MUDUKULATHURAR

சே.முனியசாமி / S.MUNIYASAMY | 87

மருத்துவ விஞ்ஞானத்தின் ஒழுக்க மீறுகைகளும்
அவற்றின் அனுமதிப் பாங்கும்
Moral violations of medical science are also permitted

அரியரெத்தினம் அனேஷா / Ariyarethinam Anesha | 94

...

முதுகுளத்தூரார் MUDUKULATHURAR

சே.முனியசாமி

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்
ஜெ.பீ.கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
அகரக்கட்டு, தென்காசி
திருநெல்வேலி மாவட்டம்

S.MUNIYASAMY

Asst.Professor of Tamil
J.P. Arts and Science College,
Agarakattu, Aaykudi, Tenkasi 627852
Thirunelveli - Dist.

muniyasethu@gmail.com

Abstract: Tamil poets have many features to describe the importance of the Linguistics. Sethu nadu has contributed more for the growth of the classical Tamil language. Vannachasarapam thandapani samy's "Puzhavar Puranam" revealed some of the greatest poets and their life history. The Classical work "Mudukulathurar" consists of 21 poems and it describes the life history of a poet "Mudukulathurar" who went to surandai (Thirunelveli Dist) much of the information about "Mudukulathurar" comes from legendary accounts and little is known certainly about his religious affiliation character and birth place. This article speaks about the anonymous classical tamil poet known as "Mudukulathurar form sethu nadu.

Keywords: Tamil poets, Puzhavar Puranam, Vannachasarapam thandapani samy's, Thirunelveli, Mudukulathurar, புலவர், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், செந்தமிழ், முகநூல், கட்செவி, காணொலி, தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம், வி.கோ.சூரியநாராயண சாஸ்திரியார்.

மொழியின் சிறப்பை விளக்கும் கடப்பாடுடையோருள் புலவர்களுக்குத் தனிப் பங்குண்டு. அவ்வகைப் புலவர்களைத் தத்தெடுத்து செந்தமிழ் வளர்த்ததில் சேதுநாட்டின் (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்) பங்களிப்பு அளப்பரியது. சொந்தமண்ணில் பிறந்த புலவர்களை மட்டுமின்றி, தன்னைத் தேடி வந்த புலவர் பெருமாண்களையும் ஆதரித்து, அவர்களது திறமையறிந்து பரிசளித்ததில் முதன்மைபெற்ற மண் எனினும் அது மிகையாகாது. தமிழகத்தின் தென்கோடியில் அமைந்திருக்கும் இராமநாதபுரம் அருகே முதுகுளத்தூர் எனும் ஊர் பல்வேறு புலவர் பெருமக்களை ஈன்றெடுத்துள்ளது. விளம்பரமயமான இற்றைக் காலத்தில் படைப்பாளன் தன்னை அடையாளப்படுத்தா விட்டாலும், வாசகன் எனக்குப் பிடித்த படைப்பாளன் எனும் நிலையில் படைப்பை முகநூல், கட்செவி, காணொலி வாயிலாகப் பதிவேற்றம் செய்து உலகறியச் செய்கின்றான். இது சமகால பாணியாகப் படையெடுத்துள்ளது. இதில் படைப்பின் சாராம்சத்தைவிடப் படைப்பாளனின் அறிமுகம் அனைவராலும் நோக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு சிலரறிந்த படைப்பாளனைப் பலரறிய ஊடகங்கள் இன்று வழிவகை செய்கிறது. பிறருடைய பார்வையில் இது விளம்பரமாக இருந்தாலும் எதிர்வரும் சந்ததியினருக்குச் சேமித்து வைத்திருக்கும் வரலாற்றுப் பெட்டகம் இது என இயம்பலாம்.

பெரும்பாலும் முந்தைய காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்கள் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வது அரிது. சமகாலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்கள் அறிமுகம் செய்தாலொழிய மட்டுமே அறிய முடியும். இல்லையெனில் மன்னர்கள் பரிசளித்தலின்போது அடையாளச் சின்னங்களாக அவதரிக்கும் கல்வெட்டு, செப்பேடு, சுவடி வாயிலாகவும் அறியக்கூடும். அவ்வாறு அறிமுகம் செய்தாலும் அவர்கள் இயற்றிய பாக்கள் முழுவதும் இடம்பெறுவதில்லை.

புலவர்களின் வரலாறு முழுமையாக வரவில்லை எனும் ஏக்கத்தில் சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், தமிழிலக்கியங்களை ஈன்ற புலவர்கள் பற்றிய வரலாறுகள் திருப்தியளிக்கவில்லை; புலவர்களின் வரலாறு எழுதப்பட்டாலும் அது காலவரிசைப்படி அமையவில்லை; நல்லிசைப் புலவர்களின் பலருடைய வரலாறு வெளிவராததால் அவர்களைப் பற்றிய அருமையான செய்திகள் கிடைக்கவில்லை; உ.வே.சா பதிப்பித்த இரட்டைக்காப்பியங்களில் பல தமிழ்நூல்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெறுகின்றன; இவற்றைத் தொகுத்துத் தனிநூலாக வெளிவந்தால் மகிழ்ச்சியளிக்கும்; இப்பணியை மேற்கொள்ள இறைவன் உ.வே.சாவிடம் அருள்புரிய வேண்டும் எனும் சிந்தனையுடையவராக இருந்துள்ளார். இதனை, “யாழ்ப்பாணத்திற் காசி செட்டியென்பாரொருவர் தமிழ்ப்புலவர் சரிதத்தைத் தொகுத்து ஆங்கில மொழியிலெழுதிப் பல்லாண்டுகட்கு முன்னர் வெளியிட்டனர். அது நூலாராய்ச்சி முறையைத் தழுவி ஒருவாறு எழுதப்பட்டுள்ளது; அது காலக்கிரமப்படி யெழுதப்படாமையால் காலவரையறை காண்ட வரிதாகின்றமை பற்றியே போலும். அதன்கண் நல்லிசைப்புலவர் பலருடைய சரிதங் காணப்படாமையாற் குன்றக் கூறலென்னுங் குற்றந் தங்குவதாயிற்று. அதன்பின்னர் யாழ்ப்பாணத்து ஆ.சதாசிவம் பிள்ளை யென்பார் ‘பாவலர் சரித்திர தீபகம்’ என்றதோர் நூலியற்றிப் பிரசுரித்தனர். அது தமிழ்ப்புலவர் பெயர்களை அகராதிக் கிரமப்படுத்தி யெழுதியதோர் தமிழ்வசன நூலாகும்; இடையிடையே அவ்வவ் புலவருடைய பாடல்களும் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள். கால நிர்ணய விஷயத்தில் இந்நூல் அதிக திருப்திகரமானதாயிருக்கவில்லை. இதன்கட் சில அருமையான விஷயங்களும் கூறப்படாமற் போயின.

இனிக் கும்பகோணக் கலாசாலையில் தமிழ்ப் புலமை நடாத்திவரும் மகாவித்துவான் பிரம்மபூர் உ.வே.சுவாமிநாத ஐயரவர்கள் தாம் பதிப்பித்த சிலப்பதிகாரத்தினும் மணிமேகலையினும் தமிழ்நூல்கள் பலவற்றைப் பற்றிக் குறிப்புக்க ளெழுதியிருக்கின்றனர். இன்னும் புறநானூற்றிலும் நல்லிசைப் புலவர் பலருடைய சரித்திரக் குறிப்புகளும் அப்புலவர்களை யாதரித்தாரைப் பற்றிய குறிப்புகளும் வரையப்பட்டுள். இவையனைத்தையும் ஒருங்கு தொகுத்து இன்னுந் தாம் அருமையாகக் கண்டு குறித்து வைத்துள்ளவிஷயங்களையுங் கூட்டித் தனிநூலாக வெளிப்படுத்திப் போகின்றனரெனக் கேள்வியுற்றுக் கழிபேருவகை பூக்கின்றாம். இம்முயற்சி கை கூடுமாறு நம் ஐயரவர்கட்கு இறைவன் திருவருள் புரிவாராக”¹ எனும் செய்தியின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் நமக்குக் கிடைத்துள்ள சங்கநூல்கள். அவற்றில் நமக்கு கிடைத்துள்ள பாடல்கள் 2381. அவற்றுள் 2279 பாடல்களுக்கு மட்டுமே அவற்றைப் பாடிய புலவர்களின் பெயர்கள் தெரிகின்றது. ஏனைய பாடல்களைப் பாடிய புலவர்களின் பெயர்கள் தெரியவில்லை.

பெயரறியாப் புலவர்களின் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள உவமைகளின் அடிப்படையில் புலவர் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. அவ்வரிசையில் அணிலாடு முன்றிலார், உழுந்தினைம்புலவர், ஓரேர் உழவனார், குப்பைக் கோழியார், செம்புலப் பெயனீரார், மீனெறி தூண்டிலார் போன்றோர்.

¹ தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம், பக். Vii-viii.

மேற்கூட்டிய புலவர்களின் பெயர்கள் தத்தம் பாடலில் அமைந்த உவமைப் பொருளின் வாயிலாக அமைந்திருப்பதுபோல அஞ்சில் ஆந்தையார், பிசிராந்தையார், அள்ளூர் நன்முல்லையார், ஓக்கூர் மாசாத்தியார், கொல்லிக் கண்ணனார், கோலூர் கிழார், மதுரை மருதனிள நாகனார் ஆகியோர் பிறந்த ஊரை அடையாகக் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றனர்.

இக்கட்டுரையின் மூலம் அறிமுகமாகும் புலவரின் பெயரை அறிய இயலாததால் அவர் பிறந்த ஊரை அடையாகக் கொண்டு முதுகுளத்தூரார் என அழைக்கப்பெறுகிறார் (பதிவு: தண்டபாணி சுவாமிகள்). புலவர் என்றாலே சிறப்பு. அதில் தத்தம் அறிதிறனுக்கேற்ப தனது திறமைகளை வெளிக்காட்டுவர். இங்கே முதுகுளத்தூராரின் சிறப்பினையும், கடவுள்மீது அவர் கொண்ட பக்தி, அதன் வாயிலாக வெளிப்பட்ட வியப்புகள் ஆகியவற்றைச் செவிவழிச் செய்திகள் மூலமாகப் பதிவுசெய்துள்ளார் தண்டபாணி சுவாமிகள்.

1931ஆம் ஆண்டு சென்னை கேசரி அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பெற்ற பதிப்பாக 'புலவர் புராணம்' வெளியானது. இந்நூல் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்டது. எழுபத்திரண்டு புலவர் பெருமானின் வாழ்க்கையையும், பாடப்பட்ட செய்யுளையும் சிறப்பிக்கும் முகமாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் அமையப்பெற்றிருக்கும் அறுபத்திரண்டாம் தலைப்பில் 'முதுகுளத்தூரார் சருக்கம்' எனும் தலைப்பில் முதுகுளத்தூரில் வாழ்ந்த ஒரு புலவரைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. இச்சருக்கத்தில் மொத்தம் இருபத்தொன்று பாடல்களில் பதினாறு பாடல்கள் முதுகுளத்தூரார் சுரண்டை நகரில் வாழ்ந்தபோது நடந்தேறிய நிகழ்வுகளைக் கேள்விப்பட்ட செய்தியினையும், மீதமுள்ள ஐந்து பாடல்களில் முதுகுளத்தூராரைப் பற்றி தான் உணர்ந்த அனுபவங்களை முன்வைக்கின்றார்.

ஊர்ச்சிறப்பு

முதுகுளத்தூரிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து 'சுரண்டை'(தென்காசி அருகில்) எனும் ஊருக்குச் சென்ற முதுகுளத்தூராரின் வாழ்வில் நடந்த எதிர்பாராச் சம்பவத்தினை இச்சருக்கத்தில் காணமுடிகிறது.

“சேதுத்தலத் தருகேநனி திகழ்சீர்முது குளமென்
 றோதும்பதி வந்தோன்குல மொடுபேர்வின வில்லோன்
 காதுந்தொழி வில்லானவிர் கல்லாடைய நிந்தோன்
 வாதுண்டம னத்தோர்வெருள் வண்ணப்புல வோனே”²

என முதலாவது பாடல் அமைகிறது.

சேதுத்தலம் என்பது “பண்டைப் பெருமை வாய்ந்த பாண்டிய நாட்டின் தென்கோடியிலே சேது மூலம் என்றழைக்கப்படும் தர்பசயனம் தேவிப்பட்டினம் இவை முதற்கொண்டு தனுஷ்கோடி வரை பரவித் திகழ்கிறது சேது ஸ்தல என்றும் ராமசேது என்றும் வழங்கப்படும் ராமேசுவரம் என்ற ஷேத்திரம். இது புனித யாத்திரை மேற்கொள்ளும் பாரத நாட்டவர் ஆயிரக்கணக்கில் குழுமி போற்றிப்புகழும் பெருமை வாய்ந்தது”³ எனச் சேதுநாட்டின் (இராமநாதபுரம்) சிறப்பினை முத்துஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் குறிப்பிடுவர். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் காணலாகும் ஏழு தாலுகாவில் முதுகுளத்தூரும் ஒன்று. இவ்வூரில் இப்புலவர் பிறந்தவர் என்ற செய்தியினை முதலடியில் முன்வைக்கின்றார். முதுகுளத்தூராரின் குலம் பற்றிக்

² புலவர் புராணம், ப.394

³ சிறப்பு மிக்க சேது ஸ்தலம் (இராமேசுவரம்), ப,1

குறிப்பிடாமல் வாதம் புரிவதில் வல்லவர் எனவும், எதிர்வாதம் புரிபவரை பயம் கொள்ளச் செய்யக்கூடிய வகையில் சிறந்த புலமையுடையவர் எனவும் கூறுவதை அறிய முடிகிறது.

புலவர் சிறப்பும் குணமும்

குளிர்ந்த மேகங்கள் தவழும் பொதிகைமலையின் அருகிலே சுரண்டை அமைந்துள்ளது. இப்பொதிகைமலையில் வள்ளி தெய்வானையோடு வாழும் முருகனையே நிதமும் நினைக்கக் கூடிய முதுகுளத்தூரார், அப்பொதிகைமீது நூறு சந்தப்பாக்களைப் பாடியதோடு மட்டுமின்றி அழகிய பிற வண்ணங்களையும் பாக்களையும் பாடியவராகத் திகழ்ந்துள்ளார். இதனை

“திருமாமலைக் கொருநூறுதி றற்சந்தமு மற்றும்

பெருமாண்புறு வண்ணங்களும் பிறபாக்களுஞ் சொன்னேன்”⁴

எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

முதுகுளத்தூராரின் சரித்திரங்கள் பல உண்டு என்பதையும், அவற்றை நான் அறியவில்லை என்பதையும் திட்டவாட்டமாகத் தண்டபாணி சுவாமிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார். கற்பனை வாயிலாக எடுத்தியம்பாமல் உண்மையை உரக்கச் சொன்ன செய்தியானது இங்கே கவனிக்கத்தக்கது மட்டுமின்றிப் போற்றத்தக்கதாகும். முதுகுளத்தூரார் சிவனது நெற்றிக் கண்ணில் உதித்தவனாகிய முருகனது அருளால் உய்வு பெற்றுள்ளார் எனும் நிலையினை அறிந்ததாகச் சுட்டுகின்றார். மேலும் அன்புடைய நெஞ்சுடன் அவர் ஆற்றிய கவிதைகள் பல உண்டு எனவும், புலவரின் அருட்குணம் மட்டும் மாறவில்லை என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

பல ஊர்களுக்குச் சென்று தமிழ்ச்சுவையைத் தேடிப் பருகும் முதுகுளத்தூரார் ஒருநாள் சுரண்டை நகருக்குச் சென்றுள்ளார். அந்நகரிலே இவரது சொல்லின்பத்தை நுகர்ந்து இன்புறும் சிலர் இருந்தமையால் சிலநாள் சுரண்டையில் தங்கி வசிக்கக்கூடிய நிலை வந்தது. சுரண்டை நகரில் ஒரு வேளாளன் மந்திர சக்தியால் வலிமை பெற்றிருந்தான். அவன் தன் வீட்டில் யந்திரஸ்தாபனம் செய்திருந்த பலகையில் அறியாது அமர்ந்தார் முதுகுளத்தூரார். அக்காட்சியைக் கண்ட அவன் கடுஞ்சினங்கொண்டு புலவரது தவவேடத்தை மதியாமல் பலவாறு இகழ்ந்து, நீ இன்றே இறந்தொழிவாய் என்ற சாபத்தையும் கொடுத்தான்.

மேலும் வேளாளனின் குணத்தை எடுத்துரைக்கும் முகமாக, “சாமானிய மனிதர்களிடம் பொருட்கூலிபெற்று, மந்திர ஜெபத்தால், வசியம், மரணம், முதலிய கன்மங்களைச் செய்து கெடும், மூடனாதலின் இவரது பொறுமையுணர்தற்கு முடியாதவனாயினன். ஆன்மார்த்தவுபாசனையான பக்தி மார்க்கியாகில், அடியார் வேடத்தை ஆண்டவன் வடிவெனக்கொண்டு பணியுந்தகுதியமையும் என்பது குறிப்பு”⁵ என இப்பாடலின் அடிக்குறிப்பாகத் தண்டபாணி சுவாமிகள் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை,

“ஒருநாளவன் மனையின்கண வண்ணப்புல வோனுற்

றருகேயுறு பலகைத்தக வறியாமலி ருந்தான்

வெருளாதிதன் மிசையுற்றனை யெனவன்னவன் வெம்பிக்

⁴ மேலது, ப,394

⁵ மேலது, ப,394

குருவேடமு மதியாதுகொ டுஞ்சொற்சில கூறி”⁶

எனும் அடிகள் மூலம் அறியலாம். இப்பாடல் மூலம் இலக்கிய மாண்பாளர்களும், புலவரின் கவிநயம் நுகர் விரும்பிகளும், அதேசமயத்தில் மாந்தீரகவாதிகளும் சுரண்டை நகரில் இருந்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

‘நீ இன்றே இறந்தொழிவாய்’ எனக் கூறக்கேட்ட புலவர் ஒரு சொல்கூட உரைக்காமல் தன் மனம் நொந்து அவ்விடம் விட்டு அகன்று போகிறார். தமக்கு நிகழ்ந்த துன்பத்தை நினைத்து மிகவும் வருத்தப்படுகிறார். அவமானப்பட்ட மண்ணில் நிற்பதை நினைத்து வெட்கம் கொண்டார். தனக்கு ஏற்பட்ட நிலையை அறிவோரிடம் உரைத்து, கதிரவன் மறையும் மாலைவேளையில் ஊரைவிட்டு அகன்று, சுடுகாட்டினை நோக்கி விரைந்தார். தளிர்களை மெத்தையாக எண்ணி அதில் உறங்கலாயினார். இதனை

“வெளியுற்றவ னகரத்திடை வீதற்குள நாணித்
தெளிசித்தமு ளார்சிற்சில ருடனவ்வகை செப்பி
யொளிரெற்கதி ரோன்மேற்கட லுறுபோதும் யானந்
தளிர்மெத்தையெ னக்கொண்டுத நித்தேசய னித்தான்”⁷

எனும் பாடலடிகள் விளக்கும்.

வேளாளன் இட்ட மந்திரம் தன்னை ஆட்கொள்ளாதபடி முருகனின் திருவடியை மனதில் நினைத்துக் கொண்டு தனது பொறிகளால் துதித்துக் கொண்டேயிருந்தார். அடர்ந்த அவ்விருள் பொழுதிலும் பகல்பொழுதைப் போன்று ஒரு சூரியன் வந்ததுபோல் முருகன் தனது ஒருகையில் வேலுடனும் மயிலுடனும் முதுகுளத்தாராரின் முன் காட்சியளித்தார். அக்காட்சியைக் கண்ட அவருக்கு ஆர்வம் எனும் கடலில் தமிழையே காணும் காட்சி நமக்குக் கிட்டியது அதிசயமே என்றெண்ணி, அந்த வேளாளனின் தீய பகை நமக்கு நன்மையைச் செய்தது என்று எண்ணி இனி நம்மை சூலத்தையுடைய எமன் நெருங்க மாட்டான் என்று உறுதிகொண்டார். அப்போது ஒரு பேய் தனது கையில் ஒரு தண்டை ஏந்தி தாக்க முற்பட, முருகனின் செவ்வேல் இருகூறாக பேயைத் துண்டித்தது. அதனை மயில் உண்டது. நடந்தேறிய காட்சிகள் அனைத்தும் அந்த தீயமந்திரத்தின் விளைவாய் ஏற்பட்டதென உணர்ந்த முதுகுளத்தாரார் இனி எத்தகு துன்பமும் நம்மை நேரிடாதென நம்பிக்கை கொண்டார்.

அப்பேயைத் தொடர்ந்து மற்றொரு பேயும் வந்து அவ்வாறே அழிந்தது. இவ்வாறு தொடர்ந்து சில பேய்கள் காணப்பட்டனும் அவற்றையெல்லாம் முருகனின் சேவல் ஒழித்தது. அதன் பின்பு முதுகுளத்தாரார் சுரண்டை நகரில் அமைந்துள்ள அநுமந்திகுளத்தில் நீராடி, காவியும் கண்டிகையும் அணிந்து அந்நகருக்குள் நுழைந்தார். இதனை,

“மயினேர்கடன் மீதேகுகன் மானுங்கதிர் வந்த
தயிலாலுயு மவனாங் கநு மந்திப்புன லாடிக்
கயிலாயப தியினீறுகண் டிகைகாவிய ணிந்து
வெயிலேறுமு னேயந்நகர் வீதிக்கணுற் றானே”⁸

⁶ மேலது, ப,394

⁷ மேலது, ப,395

⁸ மேலது, ப,395

எனும் பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது.

அநுமந்திகுளத்தில் நீராடி சுரண்டை நகருக்குள் சென்ற முதுகுளத்தூரார், வேளாளன் ஏவிய மந்திரத்தால் மடிந்து போனான் என்று வருந்தியோர்களைக் கண்டு அப்பாவியால் எனக்கு ஏதும் நேரிடவில்லை. முருகப்பெருமானின் அருள் கிட்டியமையால் உயிர் பிழைத்தேன் என எடுத்துரைத்தார். இதனை

“அப்பாவியு ரைத்திட்டசொ லவனார்ந்தமை யறியா
ரிப்பாவல னேகொன்றன னென்றோதின ரின்னோ
னெப்பாவமு மறியேனவ ணிவ்வாறியன் றனவென்
றோப்பாருமில் செவ்வேள்பதத் துறுசூளுரைத் தனனே”⁹

எனும் அடிகள் விளக்கி நிற்கும். மறுபடியும் சுரண்டை நகருக்குள் செல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியதை நினைத்து முருகனுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பொருட்டு இவ்வாறு கூறலாயினார் என்பதை இப்பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது.

இவ்வாறு கவிபாடுகின்ற இயல்பு ஒன்றையே சிறப்பாகக் கொண்டவரும், இதமான அன்பைப் பொழிபவரும், அனைவராலும் மதிக்கப்படுபவருமாகிய முதுகுளத்தூரார் இவ்வாறாகத் திருவிளையாடல் புரிந்து பொதிகை மலையில் நற்கதி அடைந்தார். அவரைக் குறித்து நான் அறிந்தது இவ்வளவே என்பதை,

“புவியிற்சில விளையாடல்பு ரிந்தேபொதி யையிலுற்
றெவிதக்கதி யோவெய்தின னியான்கேட்டதி வளவே”¹⁰

என்பதை மேற்கூட்டிய பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

இதுகாறும் முதுகுளத்தூராரின் வாழ்வில் நடந்தேறிய செய்திகள் அனைத்தும் பதினாறு பாடல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளவை. அதனைத் தொடர்ந்து மீதமுள்ள ஐந்து பாடல்களில் புலவரைக் குறித்துத் தம் கருத்தாக்கங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு.

- அவர் பொருட்டு முருகக்கடவுளே வேலும் மயிலும் கொண்டு காட்சியளித்தமையால் இறுதியில் முருகனே அவரை ஆட்கொண்டிருப்பார் என நம்புகிறேன். எனினும் நிகழ்ந்தது யாதோ/ முக்காலத்தையும் உணரும் ஆற்றல்மிக்கோரால் மட்டுமே அதை உறுதியாகக் கூறியலும் எனவும்,
- இவ்வுலகத்தில் சிறுபயன்களை அளித்துப் பின் யாவற்றையும் அழிக்கின்ற மாந்திரக நூலின்வழி நிற்போர், அன்பு வழியில் இறைவனைத் தரிசித்து நிற்போரைப் பகைத்துச் சினந்தால் விரைவில் அந்த துஷ்டர் கெட்டழிவர் என்பதற்கு இக்கதை ஒரு சான்றாகும் எனவும்,
- சித்தர்களின் தலைவனாகிய சிவனின் மகனாகிய குகனின் திருவடியை வணங்கி அவன் மீது வண்ணக்கவி பாடி அவனது திருவடியை அடைந்த பெருமைக்குரியவர் எனவும்,
- மந்திரத்தின் வழிநின்று இப்புலியை அடைய ஆசைகொள்வோர், முருகனை சார்ந்து அன்பு, பக்தி, வழிபாடு, சத்தியம், சாந்தம் முதலிய குணங்களை உடையோர்க்கு

⁹ புலவர் புராணம், ப.396

¹⁰ புலவர் புராணம், ப.396

நிகராக மாட்டார்கள். இறைவனைச் சரணடைந்தோர் பெற்றோரால் பாதுகாக்கப்படும் பிள்ளைகளுக்குச் சமமாவர். மந்திரத்தின்வழி நிற்போர் வேலைக்கேற்பப் கூலிபெறுதல் போன்று குறுகிய கால மகிழ்வு எய்யும் மனிதர்களுக்குச் சமம் என்றும்,

- அழகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய முத்துக்கள் நிரம்பிய முத்தமிழ் நாட்டிலுள்ள முதுகுளத்தூரிலிருந்து வந்து கவிபாடி வாழ்ந்தவரின் நற்கதையைக் கூறினேன். இதனைத் தொடர்ந்து நெற்குன்றவாணரின் புகழைக் கூற முற்படுகிறேன் என முடிக்கின்றார். இதனை

“குளிர்முத்தமிழ் நாட்டேமுது குளத்தூரிடை வந்து
தெளிசொற்கவி பாடிக்குகற் சேர்ந்தோன்செயல் சொன்னேன்
வெளியெங்குநெற் குன்றென்றசொன் மிளிரும்புகழ் பெற்றுக்
களிகூரொரு கவிஞன்பெறு கதியும்புகல் வேனே”¹¹

எனும் அடிகள் விளக்கி நிற்கும்.

பிறரிடம் அன்பாகவும், பிறரால் மதிக்கப்படுபவராகவும் திகழும் முதுகுளத்தூரார் தெய்வீக அன்பால் மீண்டெழுந்துள்ளார் என்பதாக மேற்கூட்டிய பாடல்கள் குறித்து நிற்கின்றன. இவரது காலம் பற்றிய குறிப்பு எதிலும் காணப்படவில்லை. 19 அல்லது 20ஆம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம்.

முதுகுளத்தூரார் போலப் பல புலவர் பெருமக்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளும், படைப்புகளும் அறியப்படாமல் அழிந்துபோயின என்பது வெள்ளிடைமலை. அந்தவகையில், முதுகுளத்தூராரின் வாழ்க்கைச் சிறுநிகழ்வுதனை ஆர்வத்துடன் தேடி, செவிவழிச் செய்தியாகக் கேட்டுப் பதிவுசெய்த வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் அனைவராலும் போற்றப்படத் தக்கவரே!

துணைநூற்பட்டியல்

- ❖ சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் வி.கோ, 1950, தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம், வி.சு.சுவாமிநாதன் பிரசுரகர்த்தர், மதுரை : திருநெல்வேலி.
- ❖ தண்டபாணிகுவாமிகள், 1931, புலவர் புராணம், கேசரி அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- ❖ முத்துஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் டி.கே., 1981(நா.ப.), சிறப்புமிக்க சேதுஸ்தலம், அருள்மிகு இராமநாதசாமி திருக்கோயில் வெளியீடு.

¹¹ புலவர் புராணம், ப.397